59587-05-17 ת"צ

בבית המשפט שלום

בכפר סבא

אמיר דדבקש, ת.ז. 032036121
ע"י ב"כ עו"ד עמית בן-ארויה
ממגדל ב.ס.ר. 3
רח' כנרת 5, בני ברק, 5126237
טל': 03-7671500 ; פקס': 03-7671501

התובע;

- נ ג ד -

העוגות של יהודית בע"מ ח.פ. 514781855
מרחוב יוחנן הסנדלר 1,
כפר סבא, 4442601
אצל מגן יובל

הנתבעת;

הסכום הנתבע:
20 ₪

תובענה ייצוגית

א. פתח דבר

1. התובענה שכאן מתייחסת בהפרות יסודיות של הוראות **תקן ישראלי רשמי 1145 (סימון ואריזה של מוצרי מזון מזון)** (להלן: "**תקן הסימון**" ו/או "**תקן 1145**") שמהווה את התקן הרשמי והמחייב הן מכוח עצמו, והן מכוח **צו הגנת הצרכן סימון ואריזה של מוצרי מזון – תשנ"ט 1998** (להלן: "**צו הסימון**").

ב. המסגרת המשפטית - סעיף 8.3.1 לתקן 1145

2. הנתבעת הפרה את תקן הסימון ואת צו הסימון. הוראות סעיף 8 לתקן הסימון הן בעלות תוקף מחייב והן קובעות כי:

> **"8.1 תצוין המילה "רכיבים" ולאחרי יצוינו כל הרכיבים שהוספו, לרבות מים, בסדר תכולה יורד לפי תכולתם היחסית במשקל מוצר המזון...**
>
> **8.3 תכולת הרכיב תסומן כמפורט להלן.**
>
> **8.3.1 תכולת רכיב, באחוזים למאה, תסומן באחד מהמקרים האלה:**

8.3.1.1 כאשר הרכיב צוין בשם של מוצר מזון או כאשר שם מוצר המזון מתקשר בדרך כלל בעיני הצרכן לרכיב."

העתק תקן הסימון מסומן כנספח 1.

3. ציון של אחוז הרכיב הוא בעל חשיבות גדולה מבחינתו של הצרכן. כאשר הצרכן רוכש מוצר מזון הוא מעוניין לדעת את שיעור הרכיבים המצויים בשם המזון. אי לכך, כאשר יצרן או משווק לא מציינים את השיעור המדוייק של הרכיבים הדומיננטיים-עיקריים במוצריהם, מדובר על מעשה ו/או מחדל המטעה את ציבור הצרכנים ובשל כך נגרמים לציבור הצרכנים נזקים ממוניים ובלתי ממוניים.

4. התובע יציג להלן כי עקב הפרת החובות שבדין, נגרמים נזקים לחברי הקבוצה ונפגעת זכותם היסודית לבחור את המוצרים הרצויים להם מבין שלל סוגי המוצרים ונמנעה מהם היכולת להשוות באופן אפקטיבי בין המוצרים נושאי התובענה ומוצרים אחרים אשר עומדים בתנאי התקינה והדין.

5. זאת ועוד, תוק הגנת הצרכן מטיל חובה קוגנטית על עוסקים לסמן את התוצרת שלהם בצורה נכונה בהתאם לחוקים ולתקנים הקונקרטיים על מנת לאפשר גילוי נאות לצרכנים ולשמור על אוטונומיית הפרט באשר לצריכת המוצרים ההולמים את רצונו.
בנוסף תקן הסימון עצמו קובע בסעיף 3 כי סימון מוצרים יהיה לא מטעה.

6. למרות חובות אלו, הנתבעת בחרה שלא לקיים את התקן הרלוונטי ולהטעות את הצרכנים שלה.

ג. הצדדים

7. התובע הוא צרכן, אזרח ישראל.

8. הנתבעת מייצרת ומשווקת עוגות ודברי מתיקה לבתי מאפה, חברות, קונדיטוריות, בתי קפה וליחידים. בין היתר באמצעות רשת המאפיות "לחם בכפר".

ד. רקע עובדתי

9. ביום 05.05.2017, רכש התובע עוגה המכונה "קראנץ שוקולד חלבה" (להלן: "**קראנץ שוקולד חלבה**") שיוצרה על ידי הנתבעת ושווקה ברשת "לחם הכפר".
העתק קבלה של התובע מסומן כנספח 2.
העתק צילום אריזת קראנץ שוקולד חלבה מסומן כנספח 3.

10. כאשר התובע ביקש לברר מה היחס שבין החלבה לשוקולד במוצר הוא הבחין כי לא מסומן על גבי התווית שיעור הרכיבים או חלק מהרכיבים המופיעים בשם המוצר. כך, לא צויין אחוז החלבה או השוקולד.

11. התובע חש תחושות של תסכול כי הרגיש שהנתבעת רימתה אותו.

12. התובע פנה לייעוץ משפטי והסתבר לו שכאשר בשם המוצר מופיע רכיב מסוים, יש חובה לרשום את האחוז שמהווה אותו רכיב מסך כל הרכיבים של המוצר.

13. התובע, בטרם הגשת התביעה בחן מוצרים נוספים של הנתבעת ונוכח לדעת כי היא באופן שיטתי מתעלמת מהתקן הישראלי המחייב.

14. בהתאם לבדיקה קצרה מטעם התובע בסניף "לחם הכפר" בו ערך קניותיו, התברר כי הנתבעת אינה מקפידה על סימון מוצריה בהתאם לתקן הסימון גם במוצרים נוספים אותם היא משווקת. כגון "קראנץ שוקולד", "קראנץ קינמון" ו-"פרסבורגר פרג" (אלו יחד עם קראנץ שוקולד חלבה מכונים כאן "**מוצרים**").

15. תקלות הסימון במוצרי הנתבעת הן רבות:

15.1. **בקראנץ השקולד והחלבה –**

15.1.1. אין ציון של כמות מלית השוקולד וכמות מלית החלבה כאחוז מהמוצר. זאת בניגוד לסעיף 8.3.1.1 לתקן הסימון;

15.1.2. אין סימון הערכים התזונתיים של המוצר – זאת בניגוד לתקנה 2 לתקנות בריאות הציבור (מזון) (סימון תזונתי), תשנ"ג-1993 (להלן: "**תקנות הסימון**") וכן לפי סעיף 10 לתקן הסימון;

15.1.3. על גבי התווית אין ציון של כתובת היצרן – היא הנתבעת. זאת בניגוד לסעיף 5.1 לתקן הסימון.

15.2. **בקראנץ השקולד –**

15.2.1. אין ציון של כמות מלית השוקולד כאחוז מהמוצר. זאת בניגוד לסעיף 8.3.1.1 לתקן הסימון;

15.2.2. אם לא די בכך, בקראנץ השוקולד לא צויין כלל השוקולד כרכיב אלא מלית נוגט. מדובר ברכיב שונה לחלוטין, כך שמתקיימת במקרה זה הטעיה של הצרכנים (הן לפי סעיף 3 לתקן הסימון וכן לפי סעיף 2(א) לחוק הגנת הצרכן).

15.2.3. אין סימון הערכים התזונתיים של המוצר – זאת בניגוד לתקנה 2 לתקנות הסימון וכן לפי סעיף 10 לתקן הסימון;

15.2.4. על גבי התווית אין ציון של כתובת היצרן – היא הנתבעת. זאת בניגוד לסעיף 5.1 לתקן הסימון.

15.3. **בקראנץ הקינמון –**

15.3.1. אין ציון של כמות מלית הקינמון כאחוז מהמוצר. זאת בניגוד לסעיף 8.3.1.1 לתקן הסימון;

15.3.2. אין סימון הערכים התזונתיים של המוצר – זאת בניגוד לתקנה 2 לתקנות הסימון וכן לפי סעיף 10 לתקן הסימון;

15.3.3. על גבי התווית אין ציון של כתובת היצרן – היא הנתבעת. זאת בניגוד לסעיף 5.1 לתקן הסימון.

15.4. **פרסבורגר פרג–**

15.4.1

15.4.1. אין ציון של כמות הפרג כאחוז מהמוצר. זאת בניגוד לסעיף 8.3.1.1 לתקן הסימון;

15.4.2. אין סימון הערכים התזונתיים של המוצר – זאת בניגוד לתקנה 2 לתקנות הסימון וכן לפי סעיף 10 לתקן הסימון;

15.4.3. על גבי התווית אין ציון של כתובת היצרן – היא הנתבעת. זאת בניגוד לסעיף 5.1 לתקן הסימון.

16. במאמר מוסגר נציין גם כי אילו היה נכתב על המוצרים אחוז הרכיבים שבשמם, ניתן היה להציג באופן חד משמעי כי הנתבעת התעלמה באופן בוטה מסעיף 8.1 לתקן אשר קובע כי יש לציין רכיבים בסדר יורד. כך, למשל אין זה סביר כי כמות הפרג בפרסבורגר פרג מסומנת אחרונה אחרי המלח. מה שאומר שאילו רשימת הרכיבים אכן נכתבה בסדר יורד, הרי כמות המלח במוצר עולה על כמות הפרג (מה שאינו הגיוני כמובן). אותו הדבר לגבי מלית החלבה והשוקולד בקראנץ שוקולד חלבה ומלית הנוגט (!) בקראנץ השוקולד.

העתק אריזת קראנץ שוקולד מסומנת כנספח 4.

העתק אריזת קראנץ קינמון מסומנת כנספח 5.

העתק אריזת פרסבורגר פרג מסומנת כנספח 6.

17. אין ולא יכולה להיות מחלוקת שהנתבעת נהגה באופן נפסד כאשר היא מייצרת ו/או משווקת מוצרים שאינם עונים לדרישות התקן הישראלי כפי שהיא נדרשת על פי הוראות הדין. לאור אופי ההפרות הדרך היחידה לאכוף על הנתבעת את הוראות התקן והדין היא על ידי הגשת תובענה ייצוגית שבמסגרתה מתבקשת בית המשפט הנכבד לחייב את הנתבעת להפסיק מהתנהלותה הבלתי חוקית והפסולה, לפצות את הצרכנים שלה – רוכשי המוצר בנזקם הממוני והבלתי ממוני, בהתאם לתכלית חוק תובענות ייצוגיות.

18. לאור האמור, התובע סבור כי על הנתבעת לפצות אותו על ההטעיה והפרת החובה החקוקה, בפיצוי ממוני.

19. זאת ועוד, כאמור, התנהלות הנתבעת הביאה לפגיעה באוטונומיה ובנוחות של התובע וחברי הקבוצה. התנהלות זו פגעה בזכות הבחירה של התובע וחברי הקבוצה. התובע וחברי הקבוצה זכאים לדעת מה הם צורכים וממה להימנע והם זכאים להשוות בין המוצרים שהם רוכשים. בנוטלה את זכויות התובע וחברי הקבוצה, נגרמו להם נזקים בלתי ממוניים שנובעים מרגשות התסכול והכעס שהם חוו כתוצאה מהתנהגות הנתבעת.

ה. <u>הטיעון המשפטי ועילות התביעה</u>

ה.1. <u>הפרת תקן ישראלי 1145 – הפרת חובה חקוקה</u>

20. סעיף 63 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש] קובע כי הפרת חובה חקוקה היא עוולה בנזיקין.

21. כאמור ב- ע"א 145/80 **ועקנין נ' המועצה המקומית, בית שמש**, פ"ד לז(1) 113, 139, מרכיבי העוולה הם:

"א. חובה המוטלת על המזיק מכוח חיקוק;

ב. החיקוק נועד לטובתו של הניזוק;

ג. המזיק הפר את החובה המוטלת עליו;

ד. ההפרה גרמה לניזוק נזק;

ה. הנזק אשר נגרם הוא מסוג הנזק אליו נתכוון החיקוק."

22. יאמר מיד, כל יסודות העוולה מתקיימים במקרה דנן. תקן הסימון הוא תקן מחייב המסדיר את ההוראות שלפיהן יש לסמן מזון ארוז מראש. תקן זה אומץ גם בצו הסימון. עם זאת, גם אם התקן לא היה מאומץ, עדיין היה מקום להחלה ישירה של התקן הן משום שהתקן מהווה חיקוק בפני עצמו, והן לאור הוראת סעיף 9 לחוק התקנים, תשי"ג-1953.

23. הנתבעת הפרה את הוראות תקן הסימון כאשר לא רשמה את אחוזי הרכיבים על גבי אריזות המוצרים ולא עמדה בהוראות התקן כאמור לעיל.

24. התקן נועד להגן על כלל ציבור הצרכנים. התקן מהווה גילוי נאות על המידע הכולל של אחוזי הרכיבים במוצר על מנת למנוע הטעיה של הצרכנים, להגן על חופש הבחירה של הצרכנים והאוטונומיה שלהם לבחור את המוצרים אותם הם מבקשים לצרוך. התקן מאפשר לצרכן לדעת מה הוא מכניס לגוף שלו ולנהל כלכלית את הצרכנות שלו בדרך של השוואה בין המוצרים השונים.

25. בענייננו, הנתבעת מנעה מהתובע לדעת מה אחוז הרכיבים המצויים קראנץ השוקולד חלבה ולהשוותו למוצרים אחרים, וכן מה הוא מכניס לגופו.

26. לתובע ולחברי הקבוצה נזקים אשר פורטו לעיל ולהלן. נזק זה הוא מסוג הנזקים אותם ביקש המחוקק למנוע והוא נגרם בדרך ובצורה אותה התכוון המחוקק למנוע. אי לכך, מתקיימים כל תנאים לקיומה של העוולה.

27. התובע יעמיד את נזקו האישי בראש הנזק הממוני בסך של כ-מחצית מסכום הרכישה **15** ₪ (מחיר קראנץ השוקולד חלבה היה 30 ₪).

28. כאמור, לתובע וליתר חברי הקבוצה נגרם נזק לא ממוני עקב פגיעה באוטונומיה, פגיעה בנוחות לנוכח ההטעיה. התובע מעמיד את נזקו האישי בראש הנזק הלא ממוני בסך **5 ₪.**

29. לגבי הקשר הסיבתי יוער כי בנסיבות המקרה מתקיים קשר סיבתי בין אי קיום תקן הסימון על ידי הנתבעת לנזקים שנגרמו לתובע. מבלי לפגוע באמור לעיל, לגבי הנזק הלא ממוני – פגיעה בנוחות ובאוטונומיה נקבע בפסיקה כי אין צורך להוכיח קשר סיבתי אלא די בהתנהגות העוולתית של הנתבעת על מנת להקים לה חובת פיצוי לאור האינטרסים המוגנים של חברי הקבוצה והתובע.

30. מבלי לפגוע בכלליות האמור לגבי הקשר הסיבתי, יוער כי לגבי הנזק הממוני נקבע שאין לדרוש הסתמכות מצד התובע לאור העובדה שהנתבעת מבצעת את ההטעיה במחדל מחד, ומאידך, כפי שכבר קבע בית המשפט העליון הטעיה מובילה לנזק ממוני גם בהיעדר הסתמכות.

ראו:

סעיף 48 לפסק דינו של כב' השי' מלצר בהלכת ע"א 8037/06 **שי ברזילי נ' פריניר (הדס 1987) בע"מ** (פורסם בנבו, 4.9.2014).

ה.2. הפרות חוק הגנת הצרכן

31. סעיף 17 (ב) לחוק הגנת הצרכן קובע שיש לסמן על מוצר שמשווק לצרכן פרטים שקבע שר הכלכלה שיש לציינם בצו. צו הסימון שיצא מכוח סמכות זו אימץ את הוראות תקן 1145 בכל הנוגע לסימון של מוצרי מזון.

32. תקן הסימון עצמו כולל איסור על הטעיה בקשר עם סימון מוצרי מזון. כך גם חוק הגנת הצרכן בסעיף 2 קובע, כי על עוסק נאסר לעשות פעולות שעלולות להטעות צרכן בכל עניין מהותי:

> **2. (א) לא יעשה עוסק דבר – במעשה או במחדל, בכתב או בעל פה או בכל דרך אחרת לרבות לאחר מועד ההתקשרות בעסקה – העלול להטעות צרכן בכל ענין מהותי בעסקה (להלן – הטעיה); בלי לגרוע מכלליות האמור יראו ענינים אלה כמהותיים בעסקה:**
>
> **(1) הטיב, המהות, הכמות והסוג של נכס או שירות;**
>
> **(2) המידה, המשקל, הצורה והמרכיבים של נכס;**
>
> **(11) התאמתו של הנכס או השירות לתקן, למיפרט או לדגם;"**

33. הנתבעת כחלק מעיסוקה משווקת ומוכרת מוצרי מזון שונים ולפיכך היא נופלת בהגדרת "עוסק" המצויה בסעיף 1 לחוק הגנת הצרכן. התובע הינו צרכן בהתאם להגדרות של החוק.

34. לא יכולה להיות מחלוקת על כך שייצור ושיווק מוצר שאינו עומד בדרישות התקן, הינו מעשה שבוודאי עלול להטעות את הצרכן. אין כל ספק כי צרכן שרוכש מוצרי מזון מהנתבעת סומך עליה שמוצריה תואמים לתקינה הנדרשת.

35. התוצאה היא שהנתבעת מטעה את ציבור הצרכנים.

36. סעיף 4 לחוק הגנת הצרכן קובע חובת גילוי:

> **4. (א) עוסק חייב לגלות לצרכן –**
>
> **(1) כל פגם או איכות נחותה או תכונה אחרת הידועים לו, המפחיתים באופן משמעותי מערכו של הנכס;**
>
> **(2) כל תכונה בנכס המחייבת החזקה או שימוש בדרך מיוחדת כדי למנוע פגיעה למשתמש בו או לאדם אחר או לנכס תוך שימוש רגיל או טיפול רגיל;"**

37. בענייננו, מתקיימת הפרת חובת גילוי המוטלת על הנתבעת בהתאם לדין. השיווק של מוצרי הנתבעת כאמור לעיל, אינו מתאים לתקן הסימון והוא מהווה מעשה שיש בו פגיעה בצרכן, הטעיה צרכני ו/או הסתרת מידע, כאשר לצרכן אין את היכולת לדעת את אחוזי המרכיבים של המוצר ואינו יכול לדעת האם הוא צורך את הרכיבים אותם ביקש לצרוך

ובכמות אותה הוא ביקש לצרוך. כמובן שהצרכן גם אינו יכול להשוות בין מוצרים שונים בפן הבריאותי ובפן הממוני.

38. יוער כי סעיף 31 לחוק הגנת הצרכן קובע כי הפרת חוק הגנת הצרכן מהווה גם עוולה בנזיקין.

39. הקשר הסיבתי והנזק מתקיימים כאמור לעיל.

ה.3. פגיעה באוטונומיה

40. קיימת בפסיקה כיום מחלוקת ערה האם פגיעה באוטונומיה היא ראש נזק או שמא עילת תביעה עצמאית. הואיל וקיימות עמדות בפסיקה שפגיעה באוטונומיה הינה עילת תביעה, הרי התובע תובע גם מכוח עילה זו.

41. כפי שתואר בהרחבה לעיל, הנתבעת שוללת את כוח הבחירה של הצרכנים ומונעת מהם את היכולת להשוות את המחירים.

42. בעניין הקשר הסיבתי הנוגע לפגיעה באוטונומיה (הן כעילה והן כראש נזק) נקבע שאין לדרוש הסתמכות או קשר סיבתי כתנאי לקיומה של העוולה. די בכך שהנתבעת התעלמה מחובות הגילוי המוטלות עליה ובכך היא שללה את היכולת של התובע וחברי הקבוצה לכוון את פעולותיהם בהתאם לאוטונומיית רצונם.
ראו והשוו: ס' 26-25 לפסק דינו של כב' המשנה לנשיאה (בדימ') השׂ' ריבלין בע"א 4576/08 **ליה עטרה בן-צבי נ' פרופ' יהודה היס** (מיום 7.7.2011).

43. כאמור לעיל, הנזק הלא ממוני הועמד על 5 ₪ על כל רכישה שבוצעה.

ה.4. עשיית עושר ולא במשפט

44. לתובע עומדת עילת תביעה מכוח חוק עשיית עושר ולא במשפט, תשל"ט-1979, הואיל והנתבעת התעשרה על חשבון התובע ויתר חברי הקבוצה שלא כדין.

45. סעיף 1 לחוק עשיית עושר ולא במשפט קובע את חובת ההשבה הכללית שאמורה למנוע את ההתעשרות שלא כדין של אדם על חשבון רעהו. חוק זה אינו דן במקרים קונקרטיים והוא מהווה רשימה פתוחה.

46. בענייננו מתקיימים יסודותיו של סעיף 1 לחוק עשיית עושר ולא במשפט. הנתבעת מתעשרת מפעולותיה ומחדליה כאשר היא מספקת ללקוחותיה מוצרים שאינם עומדים בתקן הסימון ולצרכניה אין את האפשרות לדעת מה אחוז הרכיבים המרכיבים את המוצר. בנוסף הצרכן לא יכול להשוות את המוצרים של הנתבעת מול מוצרים אחרים בשוק הואיל והנתבעת אינה מפרסמת את הרכיבים בהתאם לדין – כאמור לעיל.

47. זאת ועוד, בהתאם לקבוע בסעיף 2(ב) לחוק הגנת הצרכן, מוצר שקיימת בו הטעיה, דוגמת האמור לעיל, אינו ניתן למכירה. כלומר הנתבעת מוכרת מוצרים שיש בהם חשש להטעיה מבלי שהיא יכולה לעשות כן. אי לכך, כל רווח אותו מפיקה הנתבעת תייב ממכירת המוצרים צריך להישלל.

48. הנה, תוספת העושר של הנתבעת באה על חשבונם של חברי הקבוצה המיוצגת ולפיכך מחובת הנתבעת להשיב את מה שהרוויחה בניגוד לדין.

ה.5. צו עשה וסעד הצהרתי

49. בנוסף לעילות התביעה הכספיות שלעיל, בית המשפט מתבקש בזאת גם לתת צו הצהרתי לפיו הנתבעת הפרה את הוראות הדין וייצרה ושיווקה את המוצרים שלה בניגוד לתקן הסימון המחייב.

50. בנוסף מתבקש בית המשפט הנכבד להוציא תחת ידיו צו עשה ולהורות לנתבעת לשנות את נהליה כך שלא תייצר ו/או תשווק מוצרים, שלא עומדים בתקן הסימון ותחדל לאלתר

מלהטעות את הציבור.

51. סעדים אלו אפשריים לאור אופי העוולות של הנתבעת.

ראו:

חלק "אחרית דבר" בבש"א (ת"א) 21177/04 **גינדי טל נ' מגדל חברה לבטוח בע"מ** (פורסם בנבו, 15.1.2009);

סעיף 10 לת"צ 9386-03-09 **שור ואח' נ' מפעל הפיס** (פורסם בנבו, 17.11.2009).

ו. <u>סיכום</u>

52. העילות שלעיל מקימות סעדים ברורים ובית המשפט הנכבד מתבקש לפסוק אותם לטובת התובע להלן:

52.1. הסעד הנדרש בגין הנזק הממוני עומד על סך של 15 ₪;

52.2. הסעד הנדרש בגין הנזק הבלתי ממוני עומד על סך של 5 ₪;

52.3. בנוסף העילות מצדיקות בנסיבות העניין לתת צו עשה וסעד הצהרתי כמפורט לעיל.

53. לאור כל האמור, בית המשפט הנכבד מתבקש לזמן את הנתבעת לדין ופסוק לזכות התובע את הסעדים שלעיל.

54. בנוסף בית המשפט הנכבד מתבקש לתת סעד כללי בהתאם לדין.

55. לבית המשפט הנכבד יש את הסמכות המקומית והעניינית לדון בתובענה זו.

עמית בן-ארויה, עו"ד

ב"כ התובע

תקנות תובענות ייצוגיות, תש"ע-2010

טופס 3

(תקנה 19)

הודעה למנהל בתי המשפט[1]

לכבוד

מנהל בתי המשפט

הנדון: הודעה לפי חוק תובענות ייצוגיות

מספר תיק:

בבית משפט: שלום חיפה

שמות הצדדים: 1. אמיר דדבקש מ.ז. באמצעות ב"כ עו"ד עמית בן-ארויה

2. באמצעות ב"כ

3. באמצעות ב"כ

נגד

העוגות של יהודית בע"מ ח.פ. 514781855 באמצעות ב"כ

פרטי המודיע:

שם: עו"ד עמית בן-ארויה

כתובת: כנרת 5, בני ברק

תפקיד בהליך: ☐ תובע ☐ נתבע ☒ ב"כ תובע ☐ ב"כ נתבע ☐ חבר קבוצה ☐ אחר

זאת הודעה על:

☒ הגשת בקשה לאישור לפי סעיף 6(א) לחוק; הגדרת הקבוצה לפי הבקשה: "כל הצרכנים, שרכשו את מוצרי המשיבה, אשר טומנו בניגוד לתקן ישראלי רשמי מס' 1145, מסוג "קראנץ שוקולד חלבה", "קראנץ שוקולד", "קראנץ קינמון", "פרסבורגר פרג", וכל מוצר נוסף שאינו מסומן בהתאם לתקן הסימון כמפורט בבקשה זו".; מועד הגשת הבקשה: ; שאלות של עובדה או משפט המשותפות לקבוצה לפי הבקשה: ; תמצית הבקשה לאישור התובענה: ; הסעד המבוקש: פיצוי וצו עשה; הסכום או השווי המשוערים של תביעותים של כל הנמנים עם הקבוצה: מתחת ל- 2,500,000 ₪ [סה"כ 20 מילים];

☐ החלטת בית משפט להתיר צירוף של אדם לקבוצה לפי סעיף 10(ב) לחוק;

☐ החלטת בית משפט בדבר אישור תובענה ייצוגית או בדבר דחייה של בקשה לאישור לפי סעיף 14: הגדרת הקבוצה לפי סעיף 14(א)(1): ; עילות התובענה והשאלות של עובדה או משפט המשותפות לקבוצה לפי סעיף 14(א)(3): ; הסעדים הנתבעים: [סה"כ 20 מילים];

☐ החלטת בית המשפט ולפיה ניתן להגיש בקשה למינוי תובע מייצג או בא כוח מייצג במקום תובע מייצג או בא כוח מייצג לפי סעיף 16(ד)(1) לחוק;

☐ לא הוגשה לבית המשפט, בתוך התקופה שקבע, בקשה למינוי תובע מייצג או בא כוח מייצג במקום כל התובעים המייצגים או כל באי הכוח המייצגים בתובענה ייצוגית אשר בית המשפט אישר את הסתלקותם או מצא שנבצר מהם להמשיך בתפקידם לפי סעיף 16(ד)(2 לחוק;

☐ הגשת בקשה לאישור הסדר פשרה לפי סעיף 18(ג) לחוק;

☐ החלטת בית משפט בכל הנוגע להסדר פשרה לפי סעיף 19 לחוק;

☐ אחר:

להודעה זו מצורפים המסמכים האלה:

---

[1] פורסם ק"ת תש"ע מס' 6915 מיום 29.7.2010 עמ' 1442.

1. בקשה לאישור תובענה ייצוגית
2. תובענה ייצוגית
3.
4.
5.

29.5.17

AMIT BENAROYA, LL.B.
ADVOCATE
עורך דין